

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عشق الی آخر

نویسنده: نادر گلپایگانی

سرشناسه	:	گلپایگانی، شهره، ۱۳۷۱ -
عنوان و نام پدیدآور	:	عشق الی آخر / نویسنده شهره گلپایگانی.
مشخصات نشر	:	تهران: آوای مهدیس، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	:	۵۵۰ ص.؛ س.م. ۱۴/۵ × ۲۱/۵
شابک	:	978-600-7399-09-5
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
پیداداشت	:	چاپ قبلی: گویش نو: پگاه، ۱۳۹۰.
موضوع	:	داستان‌های فارسی -- قرن ۱۴
رده بندی کنگره	:	PIR ۱۳۹۲ ۸۱۹۲ ۵۱۳۹۲ع ۷۲۶۳/
رده بندی دیسی	:	۶۲/۳۸۱۴
شماره ثبت شناسایی ملی	:	۳۴۲۴۰۱۰

سر: اندک رات آوای مهدیس

نام کتاب: عشق الی آخر

نویسنده: شهره گلپایگانی

ویراستار: لعل شجاع زاده

تیراژ: ۱۰۰۰

قیمت: ۱۵۰۰۰۰ ریال

نوبت چاپ: اول ۹۳

آدرس مرکز بخش: خیابان فخر رازی - خیابان زاندارم شرقی - پلاک ۶۳ - تهران

مرکز بخش: مهدیس، تلفن: ۸۰ ۶۶۴۷۶۵۷۶ - ۰۹۱۲۱۰۰۹۵۲

نوشتن مقدمه‌ای هرچند کوتاه برایم از آفرینش تمام صفحات این کتاب دشوارتر است. رسم است که هر نویسنده اثرش را به یک یا چند تن از عزیزانش تقدیم کند؛ حال یا از سر عشق یا گرفتار بند

قلم می‌شود این اولین اثرم را از سر معذورات به کسی تقدیم کنم.

می‌خواهم بنویسم آنچه که بعدها حسرت چنین و چنانش را نداشته باشم. عشق تا الی آخر را تمام عاشقان ازلی و ابدی تقدیم می‌کنم. آنانکه برای یک لحظه به ایند کوتاه عشق را تجربه کرده‌اند. و حتی آنانکه بویی از عشق نبرده‌اند. بسا اولین کسی باشم که عشق را به همه کس، تا الی آخر هدیه می‌دهم.

عشق تا الی آخر را به خود و امثال خود تقدیم می‌کنم که عاشق یگانه خالق زیبایی‌ها هستیم؛ او که هر انسان را به بذل یک دانه از اقیانوس بی‌کران عظمتش به دنیایی از شگفتی تبدیل می‌کند.

همچنین دو واژه مقدس به نام پدر و مادر، که این دوا را به ما بخشیدند، عین و شین و قاف عشق را می‌سازند. عشق تا الی آخر را تقدیم می‌کنم به اولین تا آخرین معلم، اولین تا آخرین دوستم، اولین تا آخرین آشنا، تا الی آخر...

کلام نویسنده

این رمان پدیدهٔ مخرب خیال‌پردازی را با مضمونی عاشقانه به تصویر کشیده است. همچنین یادآور یک اصل، به نام شکرگزاری است؛ شکر برای هر لحظه که در آن به سر می‌بریم - هرچند تلخ و ناگوار.

آنانکه همیشه در حسرت دیروز به سر می‌برند و نگاهی بدبینانه به زندگی دارند، از مهم‌ترین نعمت خداوند یعنی لحظهٔ جاری غافل می‌مانند و این اثر به همهٔ ما می‌آموزد که با حسرت خوردن به جایی نخریم. باید و نباید از گذر زمان انتظار معجزه داشته باشیم. آنچه ما را به موفقیت می‌رساند، عزمی راسخ است نه دست تقدیر؛ از کجا معلوم که این دشوار از حال نباشد؟!

همان آینده و فردی که امروز را در انتظارش از دست داده‌ایم!